

Antwoord van de

Koninklijke Unie van de Belgische Zendamateurs vzw

op de

***RAADPLEGING DOOR DE RAAD VAN HET BIPT OP
VERZOEK VAN DE MINISTER BEVOEGD VOOR
TELECOMMUNICATIE***

BETREFFENDE

***HET ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT
WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 18
DECEMBER 2009 BETREFFENDE DE PRIVATE
RADIOCOMMUNICATIE EN DE GEBRUIKSRECHTEN
VOOR VASTE NETTEN EN NETTEN MET GEDEELDE
MIDDELEN***

Art. 9. § 1

Art. 9.

§ 1. Voor elk radiostation is de houder van een vergunning of zijn verantwoordelijke verplicht om:

- 1° alle nodige maatregelen te nemen, om het gebruik van het betreffende station door onbevoegden te voorkomen;
- 2° de verantwoordelijkheid te dragen voor elk gebruik van het betrokken station;
- 3° na te gaan dat de gebruiker van het betreffende station wel houder is van een passend bedieningscertificaat indien het is vereist;
- 4° alle passende maatregelen te nemen om de uitzendingen van het betrokken station te kunnen stoppen op verzoek van de bevoegde controleoverheden;
- 5° elke derde bij wie het station is geïnstalleerd te informeren over zijn verplichting bepaald in paragraaf 3.

Tegenwoordig zijn er veel applicaties waarbij radiostations verbonden zijn via het internet. Enerzijds om het station te bedienen (op afstand bestuurd stations), maar ook om stations te linken in een netwerk (Echolink). Andere applicaties maken gebruik van databanken waarin gegevens bewaard worden over de gebruikers (DMR, D-Star, ...). Tenslotte zijn er ook nog programma's die behulpzaam zijn voor het uitvoeren van diverse taken (doorgeven van frequenties, opzoeken van roepnamen, ...)

Indien men daar niet de nodige beveiligingen voorziet bestaat de kans dat onbevoegden (gedeeltelijk) de controle overnemen van het station.

De voorbeelden die hier gegeven worden zijn applicaties die gebruikt worden in de 5e categorie. Maar ook in de andere de categorieën worden dergelijke applicaties gebruikt en is deze bepaling geldig voor alle categorieën.

Voorgestelde wijziging:

Art 9.

§ 1. Voor elk radiostation is de houder van een vergunning of zijn verantwoordelijke verplicht om:

- 1° alle nodige maatregelen te nemen, om het gebruik van het betreffende station door onbevoegden te voorkomen;
- 2° de verantwoordelijkheid te dragen voor elk gebruik van het betrokken station;
- 3° na te gaan dat de gebruiker van het betreffende station wel houder is van een passend bedieningscertificaat indien het is vereist;
- 4° alle passende maatregelen te nemen om de uitzendingen van het betrokken station te kunnen stoppen op verzoek van de bevoegde controleoverheden;
- 5° elke derde bij wie het station is geïnstalleerd te informeren over zijn verplichting bepaald in paragraaf 3.

6° Stations die op één of andere manier verbonden zijn via het internet de nodige beveiliging te voorzien tegen een eventueel misbruik door derden via het internet, in overeenstemming met de technologische evolutie.

Art. 17/2. § 3

Art. 17/2.

§ 3. Het Instituut stelt het examenreglement, met inbegrip van de praktische regeling en de deelnemingsvoorwaarden vast en publiceert deze. De minimumleeftijd voor deelname bedraagt:

1° 15 jaar voor de bedieningscertificaten van de 4e categorie;

2° 12 jaar voor de bedieningscertificaten van de 5e categorie.

Er wordt geen vrijstelling van examenstof verleend.

De minimumleeftijd voor het verkrijgen van een bedieningscertificaat bedraagt 12 jaar (Art. 17/1. § 3). Daarom stellen we voor om (zoals naar analogie met het examen voor het behalen van het rijbewijs) kandidaten reeds enkele maanden voor het bereiken van deze leeftijd toe te laten voor het examen zodat ook kandidaten jonger dan 12 jaar een opleiding gegeven door een erkende vereniging kunnen volgen en de praktische proef afleggen.

Voorgestelde wijziging:

Art 17/2.

§ 3. Het Instituut stelt het examenreglement, met inbegrip van de praktische regeling en de deelnemingsvoorwaarden vast en publiceert deze. De minimumleeftijd voor deelname bedraagt:

1° 15 jaar voor de bedieningscertificaten van de 4e categorie;

2° **11 jaar en 6 maanden** voor de bedieningscertificaten van de 5e categorie.

Er wordt geen vrijstelling van examenstof verleend.

Art. 17/3. §3

Art. 17/3.

§ 1. Wie voor een examen zakt, mag zich na een termijn van een kalendermaand vanaf de datum van het examen opnieuw inschrijven voor datzelfde examen.

§ 2. Van elke aan bedrog of poging tot bedrog schuldig bevonden kandidaat wordt het examen nietig verklaard en deze kandidaat mag gedurende de volgende periode van drie jaar geen door het Instituut georganiseerd examen meer afleggen.

§ 3. De nietigheid van een examen brengt de intrekking van alle certificaten en vergunningen die op het nietig verklaarde examen gebaseerd zijn met zich.

Art 17. §3 stelt dat de nietigheid van een examen de intrekking van alle certificaten en vergunningen gebaseerd op dit examen tot gevolg heeft.

Hoewel uit § 2. Kan afgeleid worden dat § 3. van toepassing is op de nietigheid ten gevolge van (een poging tot) bedrog zouden, in geval van een strikte interpretatie van de huidige formulering, de certificaten en vergunningen ook ingetrokken kunnen worden in gevallen waar de kandidaat helemaal geen schuld treft, bijvoorbeeld in geval van een verkeerde vraag opgenomen in het examen.

Daarom stellen wij voor om in § 3. de intrekking van vergunningen en certificaten duidelijk te beperken tot de nietigheid van het examen ten gevolge van (een poging tot) bedrog.

Voorgestelde wijziging:

Art. 17/3.

§ 1. Wie voor een examen zakt, mag zich na een termijn van een kalendermaand vanaf de datum van het examen opnieuw inschrijven voor datzelfde examen.

§ 2. Van elke aan bedrog of poging tot bedrog schuldig bevonden kandidaat wordt het examen nietig verklaard en deze kandidaat mag gedurende de volgende periode van drie jaar geen door het Instituut georganiseerd examen meer afleggen.

§ 3. De nietigheid van een examen ten gevolge van bedrog of een poging tot bedrog brengt de intrekking van alle certificaten en vergunningen die op het nietig verklaarde examen gebaseerd zijn met zich.

Art. 17/4.

Art. 17/4.

§ 1. Het Instituut geeft een document dat de hoedanigheid van erkende radioamateurvereniging attesteert af aan elke groepering die houders van een certificaat van de 5e categorie en/of radioclubs opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk naar Belgisch recht omvat, die daarom verzoekt en die voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

...

3° de groepering organiseert alle opleidingen van de kandidaten voor de examens voor de toekenning van de bedieningscertificaten van de 5e categorie, waarvan de voorwaarden worden vastgesteld door het Instituut. Deze opleidingen zijn toegankelijk zonder voorafgaand lidmaatschap. Indien de kandidaat geen lid is, mogen de kosten voor de opleiding niet hoger zijn dan de werkelijke kosten;

...

§ 2. Bij niet-naleving van de voorwaarden die worden opgelegd door dit artikel, kan het Instituut de erkenning intrekken.

Het Instituut publiceert de lijst van de erkende verenigingen.

De verplichting om niet-leden toe te laten tot de opleidingen leidt tot extra werk en bijkomende kosten voor de inrichters van de opleidingen:

- De vzw UBA heeft voor haar leden een verzekering afgesloten die de aansprakelijkheid bij ongevallen dekt. Het verplicht toelaten van niet-leden kan ertoe leiden dat er bijkomende verzekeringen afgesloten moeten worden.
- Leden van de vereniging betalen via hun lidgeld mee voor de huur van leslokalen, aankoop van apparatuur en materialen. Door het verplicht toelaten van niet-leden dienen deze kosten steeds opnieuw berekend te worden zodat een gedeelte ervan verhaald kan worden op de niet-leden.
- Leden van de vereniging betalen via hun lidgeld solidair mee aan alle kosten van de vereniging. Een verplichting om niet-leden toe te laten, waarbij deze niet deze solidaire bijdrage betalen, leidt tot een discriminatie van de leden ten opzichte van de niet-leden.
- Sommige afdelingen van de UBA werken nauw samen met een lokale vzw die bijvoorbeeld het gebouw waarin de afdeling gehuisvest is beheerd. De leden van deze afdeling een betalen in deze gevallen vaak een bijkomend lidgeld aan de lokale vzw. De lokale vzw is in tegenstelling tot de UBA geen erkende vereniging en dus niet verplicht om deze voorwaarde na te leven.

Deze verplichting is complex en moeilijk te controleren:

- Hoe worden de “werkelijke kosten” bepaald? De berekening kan complex zijn, bijvoorbeeld indien de elektriciteits- of verwarmingskosten van een gebouw in rekening gebracht moeten worden.
- Hoe en aan wie moet men deze kosten bewijzen in geval van klachten? Is het instituut bereid en gemachtigd om bijvoorbeeld inzage in de boekhouding van een vereniging te vragen?

Deze verplichting kan leiden tot discriminatie van de leden ten opzichte van de niet-leden:

- Leden van de vereniging betalen via hun lidgeld solidair mee aan alle kosten van de vereniging, ongeacht de dienstverlening waarvan ze gebruik maken. Deze solidariteit onder de leden zorgt ervoor dat het hele dienstverleningspakket van de vereniging betaalbaar blijft, ook voor diensten waar slechts een beperkt aantal leden gebruik van maakt. Een verplichting om niet-leden toe te laten en deze een beperkte bijdrage te vragen voor één enkele dienstverlening leidt tot een aantasting van de solidariteit en bijgevolg een discriminatie van de leden ten opzichte van de niet-leden.
- Om de kwaliteit van de opleidingen te waarborgen wordt het aantal deelnemers aan een opleiding vaak beperkt. Kan men in dat geval een vereniging verplichten om niet-leden toe te laten ten koste van de eigen leden?

De financiële impact van het lidmaatschap is zeer beperkt en het lidmaatschap houdt geen verdere verplichtingen in:

- Het jaarlijks lidgeld bij de UBA bedraagt maximaal 45 Euro. De prijs van opleidingen van gelijkaardige opleidingen (opleiding operator voor maritieme stations of luchtvaartstations) kosten een veelvoud.
- De UBA maatschappelijk neutraal, de statuten stellen uitdrukkelijk dat *“Alle besprekingen of beschouwingen van politieke, filosofische, godsdienstige of welke aard dan ook, die geen verband houden met het doel van de vereniging, zijn in de schoot van de vereniging volstrekt verboden.”*.

Conclusie:

De verplichting om niet-leden toe te laten tot de opleidingen veroorzaakt heel wat extra werk voor de organisatoren van de opleiding en levert in de praktijk geen noemenswaardig voordeel op voor de kandidaten. Bovendien is toezicht op het naleven van deze verplichting zeer complex en tijdrovend voor het Instituut.

We geven er de voorkeur aan om elke inrichter van een opleiding zelf te laten beslissen onder welke voorwaarden men kan deelnemen aan de opleiding. Er zijn ook verschillende erkende verenigingen die opleidingen mogen geven, wat de kandidaten voor deze opleidingen de mogelijkheid geeft om de opleiding van hun voorkeur te kiezen.

Daarom stellen we voor om de zin *“Deze opleidingen zijn toegankelijk zonder voorafgaand lidmaatschap. Indien de kandidaat geen lid is, mogen de kosten voor de opleiding niet hoger zijn dan de werkelijke kosten;”* te schrappen uit art. 17/4 3°.

Verder stellen we dat de groeperingen de beoogde opleidingen niet enkel moeten organiseren maar ook effectief geven. Een opleiding zou bijvoorbeeld wel georganiseerd kunnen worden maar niet effectief gegeven omwille van het gebrek aan (voldoende) kandidaten. Daarom stellen we voor dat de groeperingen het Instituut jaarlijks moeten informeren over de effectief gegeven opleidingen.

Tenslotte vragen we ook dat het Instituut de lijst van de erkende verenigingen ten minste één maal per jaar publiceert.

Voorgestelde wijziging:

Art 17/4.

§ 1. Het Instituut geeft een document dat de hoedanigheid van erkende radioamateurvereniging attesteert af aan elke groepering die houders van een certificaat van de 5e categorie en/of radioclubs opgericht in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk naar Belgisch recht omvat, die daarom verzoekt en die voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

...

3° de groepering organiseert alle opleidingen van de kandidaten voor de examens voor de toekenning van de bedieningscertificaten van de 5e categorie, waarvan de voorwaarden worden vastgesteld door het Instituut. ~~Deze opleidingen zijn toegankelijk zonder voorafgaand lidmaatschap. Indien de kandidaat geen lid is, mogen de kosten voor de opleiding niet hoger zijn dan de werkelijke kosten.~~ De groepering informeert het Instituut jaarlijks over de effectief gegeven opleidingen;

...

§ 2. Bij niet-naleving van de voorwaarden die worden opgelegd door dit artikel, kan het Instituut de erkenning intrekken.

Het Instituut publiceert ten minste één maal per jaar de lijst van de erkende verenigingen.

Art 17/5

Art. 17/5.

§ 1. Elke natuurlijke persoon die een vergunning aanvraagt voor een station van de 5e categorie is voorafgaand houder van een bedieningscertificaat dat het gebruik van het betrokken station toestaat.

De aanvragende natuurlijke persoon kan een aanvraag doen voor:

- 1° een vergunning die één enkel vast station, alsook al zijn mobiele stations en zijn draagbare stations dekt;
- 2° een vergunning voor een bijkomend vast station.

De aanvraag mag betrekking hebben op een van op een afstand bediend radioamateurstation voor zover de aanvrager houder is van een bedieningscertificaat van klasse A bedoeld in artikel 17/1, § 3, eerste lid, 1°, en hij het station gebruikt van op het Belgische grondgebied.

De aanvraag mag geen betrekking hebben op een onbemand radioamateurstation dat bestaat uit een vast station dat continu een ontvangen signaal weer uitzendt of een signaal uitzendt zonder de fysieke aanwezigheid van een gebruiker.

Het wetgevend kader voor onbemande stations, zoals beschreven in art. 17/6 § 1, is gericht op radionetwerk-infrastructuur bestaande uit stations met hoog vermogen en groot bedekkingsgebied. Dit blijkt o.a. uit de technisch voorwaarden voor de beheerders, het toegelaten vermogen en hoogte van uitzending, het noodzakelijke technisch onderzoek door het instituut, e.a.

De technologische evolutie van de radiocommunicatie technologie opent mogelijkheden van radiocommunicatie infrastructuur gebaseerd op een ander topologie:

- Radiostations met een relatief laag uitzendvermogen (van minder dan honderd mW tot maximaal enkele W).
- Radiostations met een heel laag gemiddelde tijd in uitzending.

Het virtuele netwerk dat daardoor gecreëerd wordt heeft de volgende eigenschappen:

- Relatief veel nodes (in de orde van meerdere tientallen radiostations voor het bedekken van de oppervlakte van een gemiddelde stad), ten gevolge van het beperkte uitzendvermogen
- Hoge intelligentie in elke individuele node

Voorbeelden van dergelijk netwerken zijn mesh netwerken op basis van wifi, ISM-band, laag vermogen “fill-in” nodes van een APRS netwerk, lokale nodes voor analoge of digitale stemcommunicatie, e.a.

De toepassingen die hierdoor mogelijk worden gaan van draagbare laag vermogen apparatuur voor berichten-uitwisseling tot “backbone” netwerk-connectiviteit van datanetwerken voor noodcommunicatie. Om technisch onderzoek, ontwikkeling en operationele kennis mogelijk te maken in radiocommunicatie gebaseerd op deze topologie zijn twee elementen noodzakelijk:

- Door het groot aantal stations nodig voor een dergelijk netwerk is het aangewezen dat de stations ook kunnen opgezet worden door individuele radioamateur operators, niet enkel door radioclubs.
- De stations (nodes in een netwerk) moeten continu ter beschikking zijn (dit impliceert een onbemand station).

Om het principe van laagvermogen onbemande stations voor natuurlijke personen mogelijk te maken stellen een wijziging van art. 17/5 voor.

Voorgestelde wijziging:

Art. 17/5.

§ 1. Elke natuurlijke persoon die een vergunning aanvraagt voor een station van de 5e categorie is voorafgaand houder van een bedieningscertificaat dat het gebruik van het betrokken station toestaat.

De aanvragende natuurlijke persoon kan een aanvraag doen voor:

- 1° een vergunning die één enkel vast station, alsook al zijn mobiele stations en zijn draagbare stations dekt;
- 2° een vergunning voor een bijkomend vast station.

~~De aanvraag mag betrekking hebben op een van op een afstand bediend radioamateurstation voor zover de aanvrager houder is van een bedieningscertificaat van klasse A bedoeld in artikel 17/1, § 3, eerste lid, 1°, en hij het station gebruikt van op het Belgische grondgebied.~~

~~De aanvraag mag geen betrekking hebben op een onbemand radioamateurstation dat bestaat uit een vast station dat continu een ontvangen signaal weer uitzendt of een signaal uitzendt zonder de fysieke aanwezigheid van een gebruiker.~~

De aanvraag mag betrekking hebben op een van op een afstand bediend radioamateurstation voor zover hij het station gebruikt van op het Belgische grondgebied en ook op een aanvraag voor een tijdelijk onbemand radioamateurstation dat gebruikt wordt voor experimenten in verband met het bedienen van onbemande netwerken met laag vermogen, enkel toegankelijk voor radioamateurs, voor zover de aanvrager houder is van een bedieningscertificaat van klasse A bedoeld in artikel 17/1, § 3, eerste lid, 1°. Het Instituut bepaalt de voorwaarden waaraan voldaan moet worden.

Betreffende de omschrijving van een gewoon onbemand station (repeater, baken, ...) stellen we voor om dit op te nemen in art. 17/6 dat handelt over de vergunningsaanvragen voor rechtspersonen:

Art. 17/6.

§ 2. In geval van een aanvraag geformuleerd door een rechtspersoon, heeft de aanvraag betrekking op een vergunning voor een vast station, met inbegrip van een van op een afstand bediend radioamateurstation op het Belgische grondgebied en een onbemand radioamateurstation.

Voorgestelde wijziging:

Art. 17/6.

§ 2. In geval van een aanvraag geformuleerd door een rechtspersoon, heeft de aanvraag betrekking op een vergunning voor een vast station, met inbegrip van een van op een afstand bediend radioamateurstation op het Belgische grondgebied en een onbemand radioamateurstation dat bestaat uit een vast station **dat continu een ontvangen signaal weer uitzendt of een signaal uitzendt zonder de fysieke aanwezigheid van een gebruiker.**

Art. 17/6. § 4

Art. 17/6.

§ 4. In afwijking van artikel 13 mag een erkende radioamateurvereniging of een radioclub, na het Instituut vooraf daarover te hebben ingelicht, haar/zijn vaste station gedurende maximaal een week verplaatsen om deel te nemen aan een wedstrijd of een collectieve radioamateuractiviteit. In dat geval is geen enkele aanpassing van de vergunning nodig.

Het Ministerieel besluit betreffende het aanleggen en het doen werken van radiostations door radioamateurs van 9 januari 2001 (dat geïntegreerd wordt in dit KB) voorziet dat aan verenigingen voor radioamateurs enkel vergunningen voor vaste stations toegekend worden:

Art. 8. Aan de vereniging van radioamateurs worden slechts vergunningen voor één of meer vaste stations afgegeven.

Bijgevolg moest voor een tijdelijke verplaatsing van deze radiostation het Instituut ingelicht worden. Art. 17/6. § 4 heeft vermoedelijk tot doel deze meldingsplicht voor de clubstations te behouden. Hierbij wordt echter verwezen naar art. 13:

Art. 13. Er mag geen enkele wijziging in de structuur en/of de karakteristieken van een vergund privaat radionet worden aangebracht zonder een aanpassing van de vergunning door het Instituut.

De verwijzing naar art. 13 met betrekking radiostations van de 5de categorie (radioamateurs) is volgens ons echter onterecht en kan voor ons zeer nadelige gevolgen hebben:

- Op verschillende plaatsen in het KB wordt uitdrukkelijk een onderscheid gemaakt tussen radionetten en (individuele) radiostations. In de 5de categorie worden individuele vergunningen uitgereikt aan radiostations, niet aan radionetten. De radiostations van de 5de categorie vormen ook in de praktijk geen radionet. Bijgevolg is de verwijzing naar art. 13 onterecht omdat dit artikel handelt over de structuur en karakteristieken van een radionet.
- De verwijzing kan zeer nadelige gevolgen hebben omdat een toepassing van art. 13 op radiostations van de 5de categorie zou betekenen dat elke wijziging aan het station (modificatie van de zender, vervanging van de zender, wijziging van de antenne) een aanpassing van de vergunning behoeft. Dit staat haaks op het experimentele karakter van de radioamateurdienst (art. 1, 32° en art. 4, 5°).

In de huidige versie van het KB, noch in het Ministerieel besluit betreffende het aanleggen en het doen werken van radiostations door radioamateurs van 9 januari 2001 wordt voor de 5e categorie op geen enkele plaats verwezen naar Art. 13.

Daarom stellen we voor om de verwijzing naar art. 13 te verwijderen uit art. 17/6. § 4.

Voorgestelde wijziging:

Art. 17/6.

§ 4. Een erkende radioamateurvereniging of een radioclub mag, na het Instituut vooraf daarover te hebben ingelicht, haar/zijn vaste station gedurende maximaal een week verplaatsen om deel te nemen aan een wedstrijd of een collectieve radioamateuractiviteit. In dat geval is geen enkele aanpassing van de vergunning nodig.

Art. 17/7.

Art. 17/7.

§ 1. Het radiostation van de 5e categorie wordt gebruikt voor de uitzending in ongecodeerde taal van informatie over technische onderzoeken en onderwerpen die daarmee verband houden.

In geval van oefeningen, georganiseerd door een Belgische nooddienst kan de houder van een bedieningscertificaat van de 5e categorie, met voorafgaand akkoord en onder de voorwaarden vastgesteld door het Instituut, communiceren over onderwerpen betreffende deze oefeningen.

In de gevallen die vooraf door het Instituut verduidelijkt zijn, mag de houder van een certificaat van de 5e categorie de Belgische nooddiensten bijstaan door zijn stations van de 5e categorie in te zetten om het uitvallen van de elektronische communicatie op te vangen. Daarbij mag hij met name:

1° geëncrypteerde of gecodeerde berichten verzenden;

2° gebruikmaken van elk station van de 5e categorie, met de toestemming van de houder van de vergunning van het betrokken station; en

3° communiceren over onderwerpen met betrekking tot de activiteiten van de nooddiensten.

Door de mogelijkheden van het beheer op afstand van een radiostation is er een noodzaak ontstaan om de toegang tot het station te beveiligen tegen onrechtmatig gebruik. Dit geldt zowel voor toegang tot het station via het internet als via radiocommunicatie.

Deze mogelijkheid is vooral van belang voor:

- Het beheer van een radiostation dat is gebaseerd op standaard technologieën (TCP/IP, wifi, lora), en op frequenties die gedeeld worden met ISM-band gebruikers. (430-440 MHz, 2.4 en 5.8 GHz)
- Het beheer van stations in de amateur-satelliet dienst.

Naast "authenticatie" (het garanderen van de identiteit van uitgezonden berichten) is het toch noodzakelijk om de in heel specifieke situaties de inhoud van de berichten onleesbaar te maken voor derden. Een voorbeeld hiervan is het oversturen van wachtwoorden of signeer-certificaties naar een radiostation.

De aanpassing van het KB is noodzakelijk om het gebruik van gecodeerde berichten, specifiek voor het beheer op afstand van een radiostation, mogelijk te maken.

Het is de mening van de UBA dat het gebruik van gecodeerde berichten enkel mag gebeuren in vorm die het risico op het onrechtmatig gebruik van radiospectrum voorzien voor de 5de categorie tot het uiterste minimum beperkt.

Om die reden is het van cruciaal belang, ook voor gecodeerde berichten, het mogelijk moet zijn om te kunnen bepalen als de uitzending gebeurd is door een station dat daarvoor gemachtigd is of niet.

Dit gebeurt door de verplichting van onweerlegbare identificatie van alle gecodeerde berichten, en tot het garanderen dat het instituut om de inhoud van de gecodeerde berichten kan bepalen.

Voorgestelde wijziging:

Art. 17/7.

§ 1. Het radiostation van de 5e categorie wordt gebruikt voor de uitzending in ongecodeerde taal van informatie over technische onderzoeken en onderwerpen die daarmee verband houden.

In geval van oefeningen, georganiseerd door een Belgische nooddienst kan de houder van een bedieningscertificaat van de 5e categorie, met voorafgaand akkoord en onder de voorwaarden vastgesteld door het Instituut, communiceren over onderwerpen betreffende deze oefeningen.

In de gevallen die vooraf door het Instituut verduidelijkt zijn, mag de houder van een certificaat van de 5e categorie de Belgische nooddiensten bijstaan door zijn stations van de 5e categorie in te zetten om het uitvallen van de elektronische communicatie op te vangen. Daarbij mag hij met name:

1° geëncrypteerde of gecodeerde berichten verzenden;

2° gebruikmaken van elk station van de 5e categorie, met de toestemming van de houder van de vergunning van het betrokken station; en

3° communiceren over onderwerpen met betrekking tot de activiteiten van de nooddiensten.

Het instituut kan ook de toestemming verlenen voor het uitzenden van berichten of commando's in gecodeerde taal indien de berichten noodzakelijk zijn voor het beveiligen van een station van de 5e categorie.

Het uitzenden van gecodeerde berichten voor het beheer van een radiostation van de 5e categorie moeten ten alle tijde in overeenstemming zijn met de volgende verplichtingen:

1° voor elke uitzending door een station van de 5e categorie moet het mogelijk zijn om de identiteit van het uitzendend station te bepalen, ook als het niet mogelijk is om de inhoud van de gecodeerde berichten te bepalen.

2° De identificatie van het uitgezonden bericht moet op zich beveiligd zijn tegen oneigenlijk gebruik.

3° het uitzenden van gecodeerde berichten mag geen afbreuk doen aan de mogelijkheden van het instituut om haar taak voor het controleren van het radiospectrum uit te voeren, inclusief over de inhoud van het gecodeerde bericht.

Art. 17/8. § 4

Art. 17/8.

§ 4. De roepnaam wordt voorafgegaan of aangevuld door volgende aanvullende vermelding(en):

1° wanneer de vergunning is afgegeven door een buitenlandse overheid, wordt de prefix "ON/" gebruikt, gevolgd door de roepnaam die aan de vergunning is verbonden;

2° "/M" voor een station dat wordt gebruikt in een voertuig te land;

3° "/MM" voor een station dat wordt gebruikt aan boord van een vaartuig;

4° "/AM" voor een station dat wordt gebruikt aan boord van een luchtvaartuig;

5° bij gebruik van een vast station krachtens artikel 17/6, § 4, of bij gebruik van een draagbaar station wordt de roepnaam gevolgd door de suffix "/P".

Het gebruik van de suffix "/P" wordt beperkt tot het gebruik van een draagbaar station en voor de tijdelijke verplaatsing van clubstations (art. 17/6 §4).

Het Ministerieel besluit betreffende het aanleggen en het doen werken van radiostations door radioamateurs van 9 januari 2001 (dat geïntegreerd wordt in dit KB) voorziet echter ook:

Art. 18 3° in voorkomend geval wordt de roepnaam met de volgende suffixen aangevuld:

/M voor een mobiel station;

/MM voor een maritiem-mobiel station;

/P voor een draagbaar station (alsook voor een gelegheidsopstelling van het station, bijvoorbeeld voor een radioamateurwedstrijd);

/A voor een station dat gebruikt wordt als vast station op een andere plaats dan aangeduid in de vergunning;

Het gebruik van de suffix "/P" voor een gelegheidsopstelling van het station (zowel individuele als clubstations) wordt niet meer voorzien in het ontwerp KB.

Dit houdt in dat elke tijdelijke verplaatsing, hoe kort ook, van het station een voorafgaande en te betalen toestemming van het Instituut vereist. Hierbij dient onder andere gedacht te worden aan:

- Deelname aan wedstrijden
- Het gebruik van het station tijdens een vakantie in het binnenland
- Deelname aan internationale activiteiten waarbij natuurgebieden, summits, kastelen enz ... geactiveerd worden.

Zie <http://sota.org.uk/>, <http://wwff.co/>, <http://wcagroup.org/>

Een verbod op het tijdelijk verplaatsen van een station, of de verplichting om hiervoor een voorafgaande toestemming te krijgen van het Instituut of zelfs maar de verplichting om dit te melden aan het instituut zou leiden tot een discriminatie van de Belgische radioamateurs inhouden ten opzicht van buitenlandse radioamateurs. Deze laatste mogen immers op basis van dit KB (bijlage 2, 3° en 4°) gedurende een periode tot 3 maanden per jaar hun station gebruiken in België zonder de verplichting om BIPT op de hoogte te brengen van de opstellingsplaats.

Verder staat het ontwerp KB het gebruik van een mobiel en draagbaar toestel toe zonder enige verplichting tot het aanvragen van een voorafgaande toestemming of een melding. Dit betekent dat men op een bepaalde plaats (in België) wel een mobiel of draagbaar toestel mag gebruiken, maar zodra men datzelfde zendtoestel of de antenne ervan op diezelfde plaats aan een vast punt bevestigd is er plots een voorafgaande (en te betalen) toestemming van het Instituut nodig.

Tenslotte willen we erop wijzen dat het gebruik van een "gelegheidsopstelling" zonder enige administratieve verplichting al meer dan 40 jaar toegestaan is en tot op heden nog nooit te problemen geleid heeft.

We stellen daarom voor om voor de suffix "/P" de omschrijving zoals gegeven in het Ministerieel besluit betreffende het aanleggen en het doen werken van radiostations door radioamateurs van 9 januari 2001, art. 18 3°, te behouden.

Voorgestelde wijziging:

Art. 17/8.

§ 4. De roepnaam wordt voorafgegaan of aangevuld door volgende aanvullende vermelding(en):

1° wanneer de vergunning is afgegeven door een buitenlandse overheid, wordt de prefix "ON/" gebruikt, gevolgd door de roepnaam die aan de vergunning is verbonden;

2° "/M" voor een station dat wordt gebruikt in een voertuig te land;

3° "/MM" voor een station dat wordt gebruikt aan boord van een vaartuig;

4° "/AM" voor een station dat wordt gebruikt aan boord van een luchtvaartuig;

5° "/P" voor een draagbaar station (alsook voor een gelegheidsopstelling van het station, bijvoorbeeld voor een radioamateurwedstrijd);

Mocht het Instituut het toch noodzakelijk achten om de tijdsduur van de gelegheidsopstelling ("/P") te beperken stellen we een termijn van 3 maanden voor zodat Belgische radioamateurs niet gediscrimineerd worden ten opzichte van buitenlandse radioamateurs die tijdelijk in België verblijven.

ART. 20

Art. 20.

Elke toegewezen frequentie kan wanneer het Instituut dit nodig acht, teruggenomen of door een andere vervangen worden.

Wij zijn van mening dat een drastische maatregel zoals het terugnemen van toegewezen frequenties pas mag gebeuren na overleg met de betrokken gebruikers.

Verder dient het terugnemen of vervangen van frequenties door het Instituut in overeenstemming te zijn met de nationale en internationale (ITU, CEPT) frequentieplannen.

Voorgestelde wijziging:

Art. 20.

Elke toegewezen frequentie kan wanneer het Instituut dit nodig acht, teruggenomen of door een andere vervangen worden, **na overleg met de betrokken gebruikers van deze frequenties en mits het respecteren van de nationale en internationale frequentieplannen.**

BIJLAGE 1, ART. 12 § 1

Art. 12.

§ 1. Per aanvraag voor een vergunning voor een station, bedragen de dossierrechten 40 euro, met uitzondering voor een station zonder operator waarvoor ze 80 euro bedragen.

Het is niet aantoonbaar dat de behandeling van een aanvraag voor een station zonder operator meer kosten met zich meebrengt dan dezelfde aanvraag voor een station met operator.

Voor een onbemand station doet de aanvrager en/of de vereniging van de aanvrager zelf op voorhand een onderzoek naar een mogelijk beschikbaar frequentie en dit meestal in samenspraak met de collega's van de andere verenigingen. Verder wordt er door de IARU erkende nationale vereniging, gratis, een internationale coördinatie uitgevoerd. Op deze wijze heeft het BIPT aan een aanvraag voor een onbemand station in bijna alle gevallen niet meer werk dan aan een aanvraag voor een bemand station.

Verder genereert deze activiteit geen inkomen voor de aanvrager en is een kost van € 80.00 (geïndexeerd nu reeds 96 euro) voor een hobbyist wel aanzienlijk en bijgevolg een rem voor het experimentele onderzoek.

Voorgestelde wijziging:

Art. 12.

§ 1. Per aanvraag voor een vergunning voor een station, bedragen de dossierrechten 40 euro, ~~met uitzondering voor een station zonder operator waarvoor ze 80 euro bedragen.~~

BIJLAGE 1, ART. 12 § 2

Art. 12.

§ 2. Het jaarlijkse recht bedraagt 40 euro voor:

1° elke vergunning voor een station;

2° voor elke extra roepnaam verbonden aan de vergunning voor een radioamateurstation;

In combinatie met de kosten voor het bedieningscertificaat en rekening houdend met de indexering betekent dit een prijsstijging van ruim 10% voor de meeste radioamateurs.

Als reactie op de bevraging van onze leden naar aanleiding van deze raadpleging hebben we heel wat klachten ontvangen over een trage en inefficiënte behandeling van aanvragen voor nieuwe vergunningen of het wijzigen van bestaande vergunningen.

Enkele voorbeelden:

- Adreswijzigingen gemeld aan het Instituut worden niet verwerkt en ook niet bevestigd. De betrokkene gaat ervan uit dat dit in orde is. De facturen worden echter nog steeds naar het oude adres gestuurd, waardoor deze niet betaald worden en bijgevolg de vergunning niet verlengd wordt.
- Aanvragen voor een vergunning of de wijziging van een vergunning worden niet behandeld. Indien men het Instituut hierover telefonisch wil contacteren is het vaak heel moeilijk om de betrokken ambtenaar te bereiken en/of kan de aanvraag niet teruggevonden worden. In sommige gevallen duurt het meer dan 1 jaar vooraleer een men de vergunning ontvangt.
- De dienst radioamateurs kan enkel telefonisch bereikt worden op maandag en woensdag tussen 13u en 16u. Toch wordt regelmatig vastgesteld dat ook tijdens deze periodes niemand beschikbaar is.

Dit probleem sleept reeds enkele jaren aan en wij hebben hierover in het verleden reeds meermaals onze bezorgdheid uitgedrukt, zowel naar de dienst radioamateurs als naar de Raad van het Instituut.

Elke keer werd het bestaan van dit probleem bevestigd en beterschap beloofd, maar helaas zonder tastbaar resultaat.

We zijn er ons van bewust dat dit probleem slechts onrechtstreeks deel uit maakt van deze raadpleging. We willen er, gezien de ernst en langdurigheid, op deze plaats toch op wijzen en het Instituut oproepen om op korte termijn de nodige concrete en bindende maatregelen te nemen om de dienstverlening te verbeteren.

Wij denken hierbij aan:

- Een ontvangstbevestiging van elke aanvraag binnen een korte termijn (2 werkdagen).
- Indien de aanvraag volledig is en geen bijkomend onderzoek vereist: een volledige behandeling van de aanvraag binnen een redelijke termijn (20 werkdagen, zoals gesteld in art. 35).
- Indien de aanvraag onvolledig is: een vraag naar de ontbrekende informatie binnen een redelijke termijn (10 werkdagen).
- Indien de aanvraag bijkomende onderzoeken vereist: de aanvrager wordt binnen een redelijke termijn (10 werkdagen) op de hoogte gebracht van de aard van de bijkomende onderzoeken en de te verwachten behandelingsduur.
- Indien een aanvraag niet op de juiste dienst wordt ingediend wordt de aanvrager hiervan op de hoogte gebracht of wordt de aanvraag doorgestuurd naar de juiste dienst.

Art. 35 van het ontwerp KB voorziet een verdubbeling of vervijfvoudiging van het dossierrecht voor (zeer) laattijdig ingediende aanvragen. Misschien zou een halvering of kwijtschelding van de dossierrechten voor (zeer) laattijdig behandelde aanvragen ook terecht zijn?

Artikel 17/1 voert het principe van de verplichting in om een bedieningscertificaat te hebben alvorens stations betreffende de 4e categorie (maritiem), de 5e categorie (radioamateurs) en de 6e categorie (luchtvaart) te gebruiken. In deze materie die onderworpen is aan specifieke internationale regels, is het immers zaak om te garanderen dat een persoon waarvan de bekwaamheid werd gecontroleerd, het betrokken station correct gebruikt.

De geldigheid van een bedieningscertificaat is beperkt tot 5 jaar om het gemakkelijker te maken om de lijst van de actieve gebruikers bij te werken alsook hun eventuele persoonsgegevens of **om zelfs te eisen dat een examen, deels of geheel, opnieuw wordt afgelegd indien de eisen inzake de vereiste vaardigheden evolueren.**

Het is hoogst ongebruikelijk om de mogelijkheid te voorzien om te eisen dat een examen geheel of gedeeltelijk opnieuw moet afgelegd worden indien “de vereiste vaardigheden evolueren”. Kan men zich voorstellen dat iedereen die een rijbewijs bezit opnieuw het rijexamen moet afleggen telkens de wetgeving ter zake wijzigt?

Bovendien is met deze vage verwijzing onduidelijk wie hierover beslist en hoe groot de wijziging in de evolutie van de vereiste vaardigheden moet zijn.

Wij vrezen dat dit leidt tot rechtsonzekerheid en mogelijk ook tot willekeur en stellen daarom voor om dit te schrappen uit het Verslag aan de Koning:

Artikel 17/1 voert het principe van de verplichting in om een bedieningscertificaat te hebben alvorens stations betreffende de 4e categorie (maritiem), de 5e categorie (radioamateurs) en de 6e categorie (luchtvaart) te gebruiken. In deze materie die onderworpen is aan specifieke internationale regels, is het immers zaak om te garanderen dat een persoon waarvan de bekwaamheid werd gecontroleerd, het betrokken station correct gebruikt. De geldigheid van een bedieningscertificaat is beperkt tot 5 jaar om het gemakkelijker te maken om de lijst van de actieve gebruikers bij te werken alsook hun eventuele persoonsgegevens ~~of om zelfs te eisen dat een examen, deels of geheel, opnieuw wordt afgelegd indien de eisen inzake de vereiste vaardigheden evolueren.~~